

alle tilfælde kræves forudgående retskendelse. Det er ikke fundet nødvendigt, at lade bestemmelsen omfatte fotografering og iagttagelse f. eks. gennem kikkert eller andet apparat, jfr. straffelovens § 264 a („uberrettiget“).

4. Lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

Hovedpunktet i denne del af loven er en ændring af konkurrencelovens § 11, hvorved der skabes hjemmel til at ramme *uberrettiget udnyttelse af viden*, der hidrører fra *ansatte* i erhvervs-virksomheder.

Loven trådte i kraft den 1. april 1972.

Justitsministeren henviste i sin fremsættelse til to lovforslag, der tidligere var fremsat af medlemmer af det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre: *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Privatlivets fred)* og *forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m.* (se herom nedenfor under II). Forslagene fulgte ganske de lovforslag, der var fremsat henholdsvis af straffelovrådet i betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred og af registerudvalget i en delbetænkning om tavshedspligt for ansatte i EDB-servicebureauer m. v., der behandler oplysninger fra det offentlige.

Også nærværende lovforslag byggede på de to betænkninger, men var på enkelte punkter blevet ændret bl. a. på grundlag af udtalelser, som justitsministeriet havde indhentet. Der var således efter justitsministerens opfattelse væsentlige forskelle mellem oppositionens forslag og dette forslag.

Baggrunden for lovforslaget var i øvrigt den tekniske udvikling inden for de senere år, herunder navnlig fremkomsten af det såkaldte spionudstyr (f. eks. minifotoudstyr og aflytningsapparater), og de problemer vedrørende den enkeltes retsbeskyttelse, der var forbundet med oprettelsen og driften af offentlige og private registre.

Der fandtes i den gældende straffelov bestemmelser, der beskyttede mod visse former for privatlivskrænkelser, men der savnedes straffebestemmelser på en række områder. Det var disse mangler, lovforslaget tilsigtede at råde bod på.

Lovforslaget fik en særdeles velvillig modtagelse i folketinget, idet alle ordførere erkendte, at det var betydningsfuldt, at der nu blev taget fat på de alvorlige spørgsmål, som lovforslaget vedrørte.

Lovforslaget, der ved 1. behandling behandledes sammen med de foran nævnte to private lovforslag, vedtoges enstemmigt ved 3. behandling.